

editorial

La proposta salarial de la CEOE és una provocació

L'estratègia de negociació col·lectiva per al 2009 de la CEOE, consistent a recomanar a totes les empreses –vagin bé o vagin malament– que no pactin pugues salarials superiors a l'1% és una provocació. És obvi que hi ha empreses que pateixen de ple la crisi, però aquestes no han de ser excusa per negar als treballadors de les que van bé augments salarials suportables pels comptes de resultats. Què demanen els sindicats? El que s'ha firmat any rere any des del 2002 en els Acords Interconfederals per a la Negociació Col·lectiva: recomanació d'augment salarial del 2% (objectiu d'inflació del BCE) més eventuais augments lligats a la millora de la productivitat i clàusula de garantia per assegurar el manteniment del poder adquisitiu si la inflació a final de l'exercici és superior a la de referència. El

resultat d'aquesta recomanació de les cúpules de la CEOE, la UGT i CCOO ha estat, segons dades del Departament de Treball, que el poder adquisitiu dels salaris és en termes reals –descomptant la inflació– 0,6 punts inferior al de deu anys abans. Per això no és desmesurat que els sindicats vulguin continuar pactant increments del 2% encara que la inflació sigui inferior, perquè és l'única manera per als empleats de les empreses que continuen guanyant diners –que n'hi ha– de recuperar el perdut en temps d'inflacions altes i augments de beneficis espectaculars.

Continuar pactant augments del 2% és assumible per a les empreses que van bé, i no cal que la patronal pateixi pels sous en les que van malament: els representants dels treballadors són prou responsables per firmar congelacions i baixes de sous per intentar evitar un tancament.

Discriminació per raó de malaltia

Dos infermers d'un centre mèdic de Barcelona especialitzat en diàlisi van ser acomiadats el mes de desembre passat perquè eren portadors del virus de la sida. Les víctimes d'aquesta decisió del tot injustificada i improcedent van presentar una demanda laboral per reclamar la seva readmissió, i dimecres es va celebrar el judici, en què tant l'empresa com la mútua de salut van quedar en evidència. Si més no als ulls d'una societat que com a principi fonamental s'oposa frontalment a qualsevol tipus de discriminació. El centre mèdic al·lega que la decisió es va

prendre per recomanació de la mútua de salut, que els va declarar «no aptes» després de fer-los una revisió mèdica. I la mútua de salut admet que els va considerar «no aptes» perquè sent seropositius hi havia un risc de contagi per als pacients. Un criteri arbitrari, perquè si una cosa demostren els estudis és que el risc de contagi en aquests casos és irrisori, ja que els professionals de la medicina portadors del virus són els primers a prendre mesures de protecció i la gran majoria fan vida absolutament normal. Cal esperar que el jutjat també reconegui la improcedència d'aquesta decisió i que aquest cas serveixi de precedent.

l'escaire | MIQUEL PAIROLÍ

La foto oficial dels impulsors de la fundació amb els hereus de la corona espanyola. / EFE

No cremeu aquesta foto

Què hi feies, Arcadi, amb l'americana descordada al costat del príncep? Tots els altres senyors porten l'americana ben cordada, excepte l'Arcadi, que va com si fos a cal sogre. El senyor Leopoldo Rodés (ai, perdó, Leopoldo), conseller independent de la Caixa, fins i tot s'havia posat armilla. Té una edat ja, el senyor Leopoldo (ai, perdó, Leopoldo) i a l'altiplà, el mes de març, l'aire encara és fred. És a un extrem de la foto, prudentment allunyat de la madame Bovary que n'ocupa el centre, tres senyors a l'esquerra, tres a la dreta, un d'ells amb l'americana descordada. A l'altre extrem hi ha la figura pagesívola del senyor Espadale, una mica tibada d'esquena. L'americana de l'Arcadi, l'armilla del senyor Rodés i la faldilla de madame Bovary, just a sobre genoll, i les cames, fines, interessants. Tot i les aparences, aquesta foto no està pas feta per afegir paper al foc. No està pas pensada per ser oferta com a material combustible, per poder cremar en una sola foguerada la monarquia borbònica, el capitalisme nostrat i la Fundació Gala-Dalí.

No, aquesta foto té unes altres intencions. Les explicava el director de *La Vanguardia*, José Antich, en el seu article de dimecres: «*Estamos, sin duda, ante una noticia muy positiva por lo que supone de paso al frente de la sociedad civil gerundense y de incardinación de la institución monárquica en Catalunya. (...) La sociedad gerundense ha sabido encontrar el momento oportuno para reforzar su imbricación con la Corona.*» Us recomano que llegiu tot l'article i que tingueu ben present que es va publicar l'11 de març de 2009 i que es va escriure, suposem, el dia abans, no pas quaranta anys enrere. Hi ha notícies que s'han de llegir a *La Vanguardia*, que solament en aquest diari prenen tot el sentit i la dimensió. Això del «*paso al frente de la sociedad civil gerundense*» és magnífic. Ens fa pensar en aquella prosa del règim que vam mamar a *Los Sitios*, ara aplicada a ensabonar l'Arcadi, l'Espadale, etc. I què dir de la «*incardinación*» i de la «*imbricación*»? Ah la prosa castellana! Quin repicar de timbals!

la galeria | MIQUEL FAÑANÀS

El «trentram»

D'entrada, el que sembla evident és que l'estudi que ha encarregat la Diputació sobre la viabilitat d'un tramvia que travessi la ciutat de Girona i volti les Gavarres no és un d'aquells informes elaborats a base de fotocòpies d'altres documents que s'acompanyen d'un parell de folis i es posa tot junt en una carpeta ben maca per tal de cobrar uns honoraris ja pactats d'antuvi, com s'estan trobant en algunes dependències de la Generalitat. Aquest almenys sembla que s'ha treballat a fons, s'han fet càlculs de passatgers, s'han previst les parades al llarg del seu recorregut i s'ha dissenyat una planificació de desenvolupament futur de les nostres infraestructures. Servirà, però, aquest treball, d'alguna cosa més que de plataforma per a un debat a través dels mitjans de comunicació sobre la conveniència d'aquest futur transport públic a les nostres comarques? S'aprofitarà per reactivar

l'eix ferroviari que es va projectar en l'època del president Maragall sense que ambdós projectes de tren entrin en contradicció? Modificaria aquesta proposta de *trentram* la previsió de desdoblament de carreteres a tota l'anella de les Gavarres tal com està projectada per la Generalitat? Segurament aquest serà un d'aquells estudis que acabarà formant part de les propostes mai realitzades i que d'aquí a cinquanta anys algun historiador el rescatarà del calaix de l'oblit i formarà part d'alguna exposició de rarieses com la d'aquella plaça del mercat d'estil oriental que es volia instal·lar damunt mateix de la llera de l'Onyar a Girona, l'edifici que es volia cobrir a l'avinguda de l'Hospital o el megaplà Perpinyà sortosament avortat *in extremis* després d'haver-nos deixat, però, un parell d'horribles mostres d'urbanisme demencial. Amb tot, benvingut sigui el debat si aquest serveix per anar incorporant noves idees de futur.

EL PUNT

El Punt expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

President: JOAN BOSCH I ROURA.
Vicepresident: JOAN VALL I CLARA.
Consell d'Administració: ISABEL BOSCH I PI, JORDI BOSCH I ROURA, DAVID MARCA I CAÑELLAS, JOAN RIBAS I FEIXAS I ESTEVE VILANOVA I VILA.

Comissió Permanent del Consell Editorial: NARCÍS-JORDI ARAGÓ (President), JOAN BOSCH (Vicepresident 1r), JOAN VILLARROYA (Vicepresident 2n), JOAN BALLESTER, JOAN BATET, JORDI BOSCH, PEP COLLELLEDMONT, ROSA FONT, JAUME OLIVERAS, JOAN RIBAS, LLORENÇ SOLDEVILA I ESTEVE VILANOVA. **Defensor del Lector:** PEP COLLELLEDMONT I OLIVA (defensor@elpunt.cat).

Directors Generals: ANNA MARIA RIBAS (Gestió) i EMILI GISPERT (Continguts).
Directors Comercials: SANTI AMORES (Ei 9), JORDI CANTÓ (Ei Punt.cat), XEVI ESTEVA (Agències), SARA MASSANAS (Organització), EVA NEGRE (Presència) i CRISTINA TAULATS (Equips locals). **Administració:** CARMÉ BOSCH. **Compres:** LLUÍS CAMA. **Distribució:** CONCEPCIÓ CASALS. **Màrqueting:** TONI CORMINAS. **Recursos Humans:** MIQUEL FUENTES. **Finances:** MANEL GÓMEZ. **Serveis al Lector:** CARLES GRI. **Sistemes d'Informació:** JOSEP MADRENAS. **Relacions Institucionals:** XAVIER PAJARES. **Comunicació:** ALBERT PARRIS. **Diffusió:** EDUARD VILLACÉ.

Director: EMILI GISPERT I NEGRELL.
Directors Adjunts: XEVI XIRGO (Comarques Gironines), FERRAN ESPADA (Comarques Barcelonines), MERCÉ RIBÉ (Camp de Tarragona i Terres de l'Ebre), JORDI CAMPS (Tancament), MANUEL CUYAS (Sèries), JORDI GRAU (Opinió), ANDREU MAS (Serveis Redaccionals), TONI MUÑOZ (Apunts i Consell Editorial), XEVI SALA (Informació de Gènere), JOAN VENTURA (Informació General), MIQUEL RIERA (Presència), PEP RIERA (Ei 9) i ENRIC SERRA (Ei Punt.cat).
Redactors en Cap: JOSEP MARIA FLORES, JOSEP MARTINOV, JORDI MOLINS, RICARD PALOU, JOAN POYANO, CARLES RIBERA, JOAN RUEDA, TURA SOLER I JAUME VIDAL.